

ДЖОЙС
МАЙЕР

*Говорити,
щоб
побачити*

Любий друже!

Надсилаємо Вам книгу
Джойс Майер «Говорити, щоб побачити».

Один з найбільших привілеїв, які ми маємо як Божі діти, — це здатність «кликати неіснуюче, як існуюче». Божі обітниці належать нам по праву, і ми можемо сміливо проголошувати їх такими, що вже здійснилися. У цій книзі Джойс наводить перелік проголошень, що вона його склала багато років тому і щодня сповідувала, і сьогодні майже всі вони вже здійснилися. Беручи за приклад своє власне життя, вона розповідає, що іще варто робити віруючій людині, щоб Божі обітниці стали реальністю в її житті.

Увага! Будь ласка, дотримуйтеся закону про авторські права. Всі права на цю книгу закріплені міжнародним законом про авторські права. Зміст книги та/або її обкладинка не можуть бути відтворені повністю або частково у будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Бажаємо плідного читання!

ДЖОЙС
МАЙЕР

*Говорити,
щоб
побачити*

Київ
2006

Всі цитати із Писання без спеціальних позначок взяті з Розширеного перекладу Біблії — *The Amplified Bible*. Цитати, що відмічені буквами СПБ, перекладені з Російського синодального перекладу Біблії.

Говорити, щоб побачити

© 2006, Джойс Майер

Me and My Big Mouth:

Your Answer is Right Under Your Nose

ISBN 0-89274-969-5

Copyright © 1997 by Joyce Meyer

Life In The Word, Inc.

P.O. Box 655

Fenton, Missouri 63026

Перекладач: Фролова Наталія

Редактор: Красовська Світлана

Коректор: Артеменко Наталія

Дизайн обкладинки і верстка: Абрамян С.

Всі права закріплені міжнародним законом про авторські права. Зміст книги і обкладинка не можуть бути відтворені цілком чи частково в будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Содержание

Передмова.....	6
Розділ 1	
Навчайся спілкуватися мовою Бога	9
Розділ 2	
Ефект слів у фізичній реальності	25
Розділ 3	
Назвати неіснуюче як існуюче	37

Передмова

*А ми маємо розум Христів (Месії)!
та зберігаємо гумки (почуття та
прагнення) Його серця.*

1-е до коринтян 2:16

Як віруючі, ми маємо розуміти свою душу і вміти розрізняти її функції. Душа складається з розуму, чи інтелекту, волі та емоцій. Вона — егоїстична, тому потребує очищення, аби, як сказано в Писанні, була схожа на посудину, придатну до використання Господарем. (2-е до Тимофія 2:21.) Наші слова виражають думки, почуття і бажання. Наш розум каже нам те, що думаємо ми, але не обов'язково те, що думає Бог. Наша воля є вираженням наших бажань, але не Божих. Так само наші емоції кажуть нам те, що відчуваємо ми, але не те, що відчуває Бог. Коли наша душа очищується, вона навчається відображати Божі думки, бажання та почуття; тоді ми стаємо зняряддям в руках Господа!

Слово Боже навчає нас у Першому посланні до коринтян 2:16, що ми маємо розум Христів та зберігаємо думки, почуття й прагнення Його серця. Ми маємо їх у собі, але наша душа «блокує» їх від подальшого розвитку і руху вперед. Відбувається постійна боротьба між плоттю і духом. Поєднання тіла й душі утворює, як говориться в Біблії, «плоть». Людина має власні думки, але Бог хоче, щоб її розум користувався Його думками. Людина має свої бажання, але вони можуть змінитися на Божі, якщо вона підкорить себе Святому Духу. Зрештою, людина має почуття, якими часто керується в житті, але й вони можуть бути ворогами для віруючих. Почуття повинні підкорятися Духу, але це процес, який потребує часу та старання.

У цій книжці ми поговоримо про язик. Я вже казала, що язик виражає або плоть, або дух. Його можна використовувати, щоб промовляти Боже Слово, але він може стати й знаряддям в руках ворога. Я думаю, що ніхто із Божих дітей не хоче, аби його вуста були

використані дияволом, але в житті багатьох віруючих саме так і є. У Книзі Приповістей 18:21 сказано: «Смерть та життя у владі язика, хто ж використовує його, його плід поїдає (до життя чи смерті)». Як стверджує Боже Слово, немає такого члена людського тіла, до якого ми повинні ставитися більш серйозно, ніж до язика. Він може бути використаний для благословення або руйнування не тільки наших власних життів, а й життів інших людей.

Про язик написано надзвичайно багато різних книг. Коли Бог дав мені бажання написати книжку на цю тему, я подумала: «Навіщо? Що я можу сказати ще, крім того, що вже було сказано?» Мені довелося підкорити свої думки Божій волі, бо я вірю, що Бог хоче, аби таку книжку було написано. Я вірю, що вона буде своєчасною в житті всіх її читачів, тому молюся, щоб помазання Святого Духа було на цій книжці і вона приносила об'явлення та каяття. Я молюся, щоб її слова запалили у твоїй душі нове бажання бути вустами Божими.

Розділ 1

Навчайся спілкуватися мовою Бога

А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу! Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!

Від Марка 11:22,23

Маєш проблеми? Вихід із них — у тебе під носом. У крайньому разі більшості з них. Я не вірю, що хтось спроможний жити переможно, якщо не знатиме, яку силу мають слова. Зазвичай, коли ми маємо гори в нашому житті, ми говоримо *про* них, але Слово Боже навчає нас звертатися *до* них. Це підтверджують і слова Ісуса. Ти говориш про

свої гори чи звертаєшся до них? Наказ Ісуса про те, щоб ми промовляли до нашої гори з вірою, аби вона піднялась і кинулась до моря, є радикальним і потребує ретельного вивчення.

Передусім, що ми кажемо горам, які виникають у нашому житті? Вочевидь не висловлюємо їм свою волю, а волю Божу. А це — Його Слово. Коли сатана спокушав Ісуса в пустелі, Він відповідав на кожне випробування Словом Божим. Господь постійно казав: «Написано» та посилався на Писання, щоб протистояти обману диявола. Ми також використовуємо цей метод, але часто, коли не бачимо швидких результатів, припиняємо говорити Слово нашим проблемам і знову даємо волю своїм почуттям. А вони, вірогідно, повернуть нас до неприємностей, з яких ми почали.

Каменеріз може натискати на камінь молотом дев'яносто дев'ять разів і, можливо, не буде ніяких ознак того, що камінь тріщить. Але на сотий раз він відразу розколеться

навпіл. Кожен удар послаблював камінь, навіть якщо цього не було видно. Наполегливість — невід'ємна частина перемоги. Ми повинні знати, в що віримо, і мати рішучість стояти на цьому, поки не побачимо результат.

Слухняність і прощення так само важливі, як віра і наполегливість. «Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам. І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші. Коли ж не прощаєте ви, то й Отець ваш Небесний не простить вам прогріхів ваших», — сказав Христос (Від Марка 11:24-26). Нам потрібен баланс. Скажімо, якщо людина вважає, що може жити в непослуху, але казати Слово Боже своїм горам і отримувати результат, вона буде дуже розчарована. Євангелію від Марка 11:22-26 треба сприймати як одне ціле. Так, у 22-му вірші Ісус каже, що треба постійно мати віру в Бога. В 23-му Він наголошує, що цю віру треба використовувати, промовляючи

до гір Слово Боже. У 24-му вірші сказано про молитву і важливість віри в молитвах. У 25-му вірші читаємо про Ісусове повеління прощати. А якщо ми не будемо прощати іншим, то й Отець Небесний не простить нам наших прогріхів (вірш 26). Немає сили в словах, які ти промовляєш до гори, якщо твоє серце сповнене непростення. На жаль, це проблема багатьох Божих дітей. Люди, які прийняли Христа як свого Спасителя, живуть в обмані, якщо користуються одним із Божих принципів, ігноруючи інші.

Слухняність — це головна тема Біблії. У деяких християн у житті безлад саме через непослух. Він може бути результатом ігнорування чи бунту, але єдиний шлях виходу з цього стану — це каяття і поворот до покори і послуху. Не ігноруй «якщо» та «але». І станеться, «якщо справді будеш ти слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконання всіх Його заповідей, що я наказую тобі сьогодні, то поставить тебе Господь, Бог твій, найвищим над усі народи землі. І

прийдуть на тебе всі оці благословення, і досягнуть тебе, *якщо* ти слухатимешся голосу Господа, Бога свого» (Повторення Закону 28:1,2). Будь ласка, зверніть увагу на «якщо» в цьому уривку. Так часто ми ігноруємо «якщо» та «але» в Біблії.

Розглянемо ще Перше послання до коринтян 1:9,10: «Вірний Бог (надійний, Той, кому варто довіряти, завжди вірний Своїм обіцянкам, на Нього можна покластись), що ви через Нього покликані до спільноти Сина Його Ісуса Христа, Господа нашого. Але я благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі були у довершеній гармонії і повній згоді, всі говорили те саме, і щоб не було поміж вами поділення, *але* щоб були ви довершено поєднані в однім розумінні та в думці одній і судженнях!» Ми бачимо, що Бог вірний, і ми також можемо бути вірними, якщо віддаватимемо Йому честь, будемо слухняними. Наш непослух не змінює Бога, Він лишається вірним. Але послух відчиняє двері для благословень, які

вже приготовані, щоб по Божій благодаті вилитися на нас.

Якби я навчала, що кожен із нас матиме те, що каже в повсякденному житті, то це була б трагедія. Безперечно, наші слова мають узгоджуватися зі Словом і волею Господа. Говорити нашим горам — це не означає вдавання до магії, чар чи заклинання, які ми використовуємо, коли маємо неприємності чи коли хочемо щось отримати. А здобувши бажане, продовжуємо жити по плоті та в непослуху.

Просто немовлята

«І я, браття, не міг говорити до вас, як до духовних (людей), але як до тілесних (плотська людина, в якій домінує плотська природа), як до немовлят (у новому житті) у Христі (поки що не в змозі говорити!)» (Перше послання до коринтян 3:1). Доки ми плотські, маємо сподіватись і молитись, щоб Бог явив нам милість і

ми не отримували того, про що кажемо. Ми будемо багато чого казати, що є нашою волею, але не Божою. Як «немовлята у Христі», ми ще не знаємо, як правильно говорити, про що каже й апостол Павло. Так само, як діти мають навчитись вимовляти слова, християни повинні навчитись говорити по-Божому, інакше кажучи, навчитись говорити мовою Бога. «Бо хто молока вживає, той недосвідчений у слові правди (в узгодженні з волею і цілями Бога, думками та діями), бо він немовля (ще не може говорити). А страва тверда для дорослих, що мають чуття, привчені звичкою розрізняти добро й зло».

Послання до євреїв 5:13,14

Нам потрібен час на вивчення Божого Слова, а також пізнання Божого серця. Є багато речей, які чітко визначено в Слові, тому й воля Божа щодо них цілком очевидна. Але є й такі, що потребують прийняття нашого

рішення, бо не написані як чорне або біле. Потрібно знати серце Бога й бути під керівництвом Його Духа. В Біблії не сказано, яку машину треба купувати, чи коли продати свій будинок і купити новий, чи на яку компанію працювати. Якщо ми працюємо в компанії і прагнемо підвищення, це бажання може бути волею Божою, а може — нашою жадністю. Як розрізнити? Потрібен час, щоб пізнати Бога, пізнати власне серце і бути чесними з собою та з Богом. Потрібен час, щоб навчитись визначати мотиви. «Ви не маєте, бо не прохаєте, прохаєте (Бога про щось) та не одержуєте, бо прохаєте з неправильними цілями, на зло, з егоїстичних мотивів. Ваша увага спрямована на те (коли ви отримаєте бажане), щоб ужити на розкоші свої (витратити на чуттєві задоволення для себе)» (Якова 4:2,3).

Якось я почула думку, що людина, яка вірить, ніколи не буде молитись: «Якщо на це буде Твоя воля». Більше ніяких пояснень не було. Будучи молодою християнкою, я

буквально сприйняла це твердження. Потім я також почула, що матиму те, що кажу, але ніхто не пояснив мені, що я повинна зростати. Я втратила баланс. Здавалось, мені вдалося знайти шлях, як отримати те, чого я хотіла. У Слові Божому є речі, про які нам не треба молитись «якщо на це буде Твоя воля». Наприклад, про спасіння. У Першому посланні до Тимофія 2:3,4 сказано, що бажання Бога, аби всі спаслися і прийшли до пізнання Його. Я ніколи не молюся так: «Дорогий Батьку Небесний, я прошу в Ім'я Ісуса, щоб Ти врятував..., якщо на це буде Твоя воля». Я вже знаю, що є Його воля, аби врятувати цю людину.

У Посланні Якова 4:2 говориться, що ми не маємо, бо не просимо. Іноді просимо, але все одно не отримуємо, бо просимо на зло, з егоїстичних мотивів (вірш 3). Важко повірити в таке про себе, але це правда. Особливо в житті віруючих, які перешкоджають Божому процесу очищення. В такому стані людина має Бога в собі, але вона також має у собі

«себе» з подостатком. Я дотримуюся думки, що коли ми просимо те, про що чітко не говориться в Слові, і ми не впевнені, що ясно чуємо від Бога про цю річ, необхідно молитися саме так: «Якщо на це буде Твоя воля». Це свідчитиме про нашу мудрість і покору.

Пригадую, як багато років тому ми з чоловіком були у відпустці в чудовому місці в Джорджії. Ми дуже втомилися. Але Бог дав нам милість деякий час їхати по дорозі, на якій майже не було транспорту. Так ми змогли відновити наші сили. Відпочинок нам так сподобався, що ми почали планувати в наступному році привезти сюди своїх дітей і провести більше часу з ними у відпустці. Ми були наповнені нашими планами і говорили про них із великим запалом. Я почала проголошувати (робити вербальне сповідання): «Ми повернемося сюди наступного року, Господь благословить нашу родину відпусткою в цьому місці». Раптом я відчула, що Святий Дух сказав мені (це були слова з Послання до Якова 4:15): «Замість того, щоб вам

говорити: Як схоче Господь та будемо живі, то зробимо це або те...» Пізніше, коли детально почала вивчати це місце в Писанні, я звернула увагу на вірш 16: «А тепер ви хвалитеся в своїх гордощах, лиха всяка подібна хвальба!» В цьому — різниця між вірою та самовпевненістю. Якщо остання домінує, тоді духовне життя стає трагедією замість тріумфу.

Я, наприклад, не відчуваю себе слабкою у вірі, коли молюсь: «Господь, я хочу мати цю річ, *якщо* на це буде Твоя воля, *якщо* це узгоджується із Твоїм планом, *якщо* вона найкраща для мене і *якщо* це Твій час». У Книзі Приповістей 3:7 сказано: «Не будь мудрий у власних очах...» Ці слова я помістила в своєму серці і вірю, що це врятувало мене від великих неприємностей. Був час у моєму житті, коли я думала, що знаю все. І якщо інші будуть мене слухати, з нами буде все гаразд. Нині моя думка змінилася: я взагалі нічого не знаю, в усякому разі порівняно з тим, що знає Бог. Ми повинні протистояти

спокусі грати роль Духа Святого молодшого. Замість цього — дозволити Богові бути Богом. Баланс, мудрість, розсудливість, здоровий глузд і праведні судження. «Кожен розумний за мудрістю робить, а безумний глупоту показує» (Приповісті 13:16).

Будучи вже багато років віруючою, я помітила, що люди часто втрачають баланс. Згідно з доктриною про силу слів, сповідання, необхідно називати неіснуючі речі як існуючі. Сліпо дотримуючись цього принципу, люди впадають у крайнощі. Образно це виглядає так: плоть хоче жити в канаві по один чи інший бік дороги, а треба стояти посередині шосе між захисними лініями. Отож «будьте тверезі (тримайте баланс, здорове мислення), пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає по жерти кого» (1-е Петра 5:8). До речі, крайнощі — це поле гри диявола. Якщо він не може змусити віруючого повністю ігнорувати істину і жити в обмані, його наступна тактика — щоб людина втратила баланс в істині.

Мудрість — це одна з головних тем у Слові Божому. В Новому словнику коледжу Вебстера *мудрість* визначається так: 1) розуміння, що таке істина, правда чи витриманість; 2) праведне судження. Мені доводилося спілкуватися з багатьма людьми (з тими, хто не служив узагалі, і з тими, хто повністю присвятив себе служінню), які не керуються почуттями й фактами. Мудрість не оперує у крайнощах. У Книзі Приповістей 1:1-4 сказано, що мудрість повна розсудливості, і розсудливість — гарний керівник. В одному з словників *розсудливість* визначено як «ретельне управління: ЕКОНОМІЯ». Прикметник *розсудливий* має значення «той, хто використовує праведні судження, реальні почуття, факти». Можна сказати, що мудрість — це поєднання реальних фактів і праведних суджень, між якими є баланс.

Вчитель Слова Божого має бути відповідальним за те, щоб його пояснення були зрозумілими для віруючих різних духовних

рівнів. Стверджувати, що «ти можеш мати те, що кажеш», нічого при цьому не пояснюючи, небезпечно для незрілих християн. Я впевнена, що як учителі, покликані навчати дітей Божих, ми повинні знати, що не кожен, хто слухає нас, розуміє правильно. Потрібне пояснення: людина може мати те, що каже, якщо те, що вона каже, узгоджується зі Словом і волею Божими для неї у цей конкретний час в її житті. Плотські люди слухають кожне послання «плотськими вухами». Але духовно зростаючи, в тому самому посланні вони можуть почути зовсім інше, ніж те, що вони почули першого разу. В цьому слові не було помилки, але пояснення до нього може захистити християнина-немовля від крайності — так би мовити, перебування в канаві до того, поки він навчиться, як стояти на середині дороги.

Більшість учителів у своєму вченні має певну спрямованість, яка залежить від покликання Бога в їхньому житті — це правильно. Деякі, наприклад, покликані до того,

щоб підбадьорювати дітей Божих, аби вони постійно були старанними і рухались уперед. Інші, можливо, покликані навчати віри, а інші — процвітання. Є ті, що покликані вчити тільки про фінанси. Багато покликаних на зцілення. Я помітила, що коли люди покликані робити якусь конкретну справу, вони так наповнені тим, що Бог поклав у їхнє серце, що можуть вдатися до крайнощів. Потрібно бути уважними. Можна діяти так, і зовсім не навмисно, що предмет саме твого вчення — це єдина важлива річ у Біблії. Наша відповідальність — бути впевненими, що ми передаємо збалансоване слово, пам'ятаючи про «немовлят» у Христі, які буквально сприймають те, що ми їм кажемо, і нічого більше.

Я вірю в силу сповідання, я вірю, що ми повинні промовляти до наших гір, я вірю, що в багатьох, якщо не в більшості випадків, відповідь на наші проблеми — у нас під носом (в наших вустах). Але я також вірю у зрілість віруючого, у розп'яття плотської

природи, смерть егоїзму, необхідність у послуху і підкоренні Святому Духу. Інакше кажучи, я не намагаюсь навчити вас чогось, щоб лише допомогти вам позбутися неприємностей чи отримати все, чого ви бажаєте. Я хочу, щоб ви навчились співпрацювати із Духом Святим і щоб воля Божа здійснилася у вашому житті.

Розділ 2

Ефект слів у фізичній реальності

Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці (притримуватись, довіряти, покладатись на істину), що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо (притримуємось, довіряємо, покладаємось на істину) для праведності (говоримо правду, прийнятну для Бога), а устами ісповідуємо (відкрито проголошуємо та в свободі сповідаємо свою віру) для спасіння.

До римлян 10:9,10

У цьому уривку апостол Павло стверджує духовну істину щодо спасіння. Але я вірю, що її можна також використати і для

інших сфер життя. Коли віруючий сповідує те, в що він вірить, це підтверджує його спасіння перед людьми, але не перед Богом. Бог завжди знає, що в серці людини. Сповідання утверджує позицію віруючого перед ворогом його душі. Це є проголошенням зміни залежності. До цього він служив дияволу, але це сповідання привертає увагу до того, що він змінив господаря.

Один біблійний учений дає таке визначення двох грецьких слів, які перекладено — *підтверджувати* (у Біблійній версії Короля Якова — «робити твердим, встановлювати, захищати» та «робити правильним, ратифікувати, робити владним чи впливовим»): авторитетна достовірність. Отож можна сказати, що вербальне сповідання робить правильним, стверджує, захищає, ратифікує та надає авторитетної достовірності спасінню. Інакше кажучи, сповідання «вбудовує спасіння на тому місці, де воно має бути».

Оголошення постанови

Я хочу звістити постанову: Промовив до Мене Господь: Ти Мій Син, Я сьогодні (Я оголошую) Тебе породив.

Псалом 2:7

Одного разу я дивилася фільм, у якому король видав указ. Він записав його і розіслав це послання із вершниками по всій країні, щоб оголосити наказ громадянам королівства. В Писанні подібні події описано в Книзі Естер 8:8-14 у Старому Заповіті та Євангелії від Луки 2:1-3 у Новому Заповіті. У Псалмі 2:7 також читаємо, що автор хоче «звістити постанову Господа». Яку саме? Постанову, в якій Господь проголошує, що Він (кажучи про Ісуса) — Його єдиний однонароджений Син (До євреїв 1:1-5).

Написане Слово Боже — це Його формальна постанова, наказ. Коли віруючий проголошує Слово своїми вустами, із серцем, сповненим віри, його слова встановлюють Божий порядок у житті. Коли царський

наказ проголошено, все починає змінюватись! План Божий — наш вибір. «Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї. Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укритті і складно і дивно оздоблений (як вишивання різними кольорами), я витканий був у глибинах землі (місце темне і потаємне)! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоєї записані всі мої члени та дні (мого життя), що в них були вчинені, коли жодного з них не було...» (Псалом 138:13-16). Божий план для наших життів було визначено в духовній реальності до створення землі. І це гарний план, про що свідчать слова з Книги Єремії 29:11: «Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію».

Сатана тяжко працює, щоб зруйнувати Божий план у житті віруючих. На жаль, часто він має дуже високий рейтинг успіху. Бог

послав Свого Єдиного Сина Ісуса, щоб викупити нас та відновити Божий порядок у нашому житті. Про те, якою є Його воля, Бог записав у Своему Слові. І коли ми віримо в це й проголошуємо, вона починає ставати реальністю. Деякі люди вірять у дуже великі речі, але отримують незначний результат. Інакше кажучи, причина полягає в тому, що вони вірять, але не проголошують те, в що вірять. Тому й не відбувається радикальних змін, які могли б бути, якби християни віддавали свої вуста так само, як і свої серця, служінню Богові (До римлян 10:9,10).

Деякі люди хочуть мати Божі благословення, при цьому продовжуючи говорити як диявол. Такої помилки припускатися не можна. Інакше ми не матимемо позитивних результатів. Пам'ятайте: ваше майбутнє великою мірою залежить від того, що ви кажете. Ми тісно пов'язані з духовною реальністю, отожд притягуємо з неї речі згідно з нашими словами. Завжди є вибір: жити у світі сатани, проклять і притягувати зло,

негативні речі або ж перебувати в Божому світлі, благословеннях і притягувати добро, позитивні речі. Що виберете ви — залежить від вас.

Створено і підтримується Божим Словом

Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані (виготовлені, встановлені у певному порядку і споряджені для їхнього певного призначення), так що з невидимого сталося видиме.

До євреїв 11:3

Для створення Землі Бог не використовував щось матеріальне. У Книзі Буття, першому розділі, читаємо, як усе відбувалося: Бог сказав — і речі почали утворюватись. Так виникли сонце, місяць, зірки, з'явилися світло, небо, земля, рослини, тварини. Земля і все, що на ній є, було створено з нічого. Це не можна побачити і сьогодні підтримується

тим, чого не можна побачити. Підтвердження знаходимо в Посланні до євреїв 1:3, де читаємо, що Бог... тримав усе словом сили Своєї... Всесвіт, який був утворений Його могутніми словами, сьогодні теж підтримується так само.

Ти можеш сказати: «Я погоджуюся з тобою, Дждойс. Таким є Бог». Але ми повинні пам'ятати, що створені за образом Божим (Буття 1:26,27), тому й діяти маємо так, як Він. «Отже, будьте наслідувачами Богові (копіюйте Його і наслідуйте Його), як улюблені діти (які імітують свого батька)» (До ефесян 5:1). У цьому уривку Павло стверджує, що ми повинні імітувати Бога, брати з Нього приклад.

У Посланні до римлян 4:17 читаємо, що «Бог... оживляє мертвих і кличе неіснуюче (каже наперед та обіцяє), як (уже) існуюче». Слово Боже — це Його обіцянка нам, і ми повинні говорити про те, що Господь нам пообіцяв, як про вже існуюче. Звичайно, важливо не втратити баланс. Наведу приклад.

Скажімо, людина дуже хвора, і це очевидно. Вона кашляє, її голос дуже хриплий, на три октави нижчий за нормальний, ніс та очі червоні. Одне слово, людина виглядає і почувається стомленою і виснаженою. Друг запитує її: «Ти хвора?» Що може відповісти людина, щоб її слова були сповнені віри і водночас правдивими? Гадаю, частина, так би мовити, духовної відповіді, тобто відповіді в вірі, виглядатиме неправдою для людини, яка не розуміє духовних речей. Але робіть це мудро. «Від усіх бувши вільний, я зробився рабом для всіх, щоб найбільше придбати. Для юдеїв я був, як юдей, щоб юдеїв придбати; для підзаконних був, як підзаконний, хоч сам підзаконним не бувши, щоб придбати підзаконних. Для тих, хто без Закону, я був беззаконний, не бувши беззаконний Богові, а законний Христові, щоб придбати беззаконних. Для слабих, як слабий, щоб придбати слабих. Для всіх я був усе, щоб спасти бодай деяких» (1-е до коринтян 9:19-22). Апостол Павло каже, що він спілкувався і

поводився з людьми на тому рівні, на якому вони були, щоб завоювати їх для Христа. Він закликає імітувати Бога і водночас — його: «Будьте наслідувачами мене (слідуйте моєму прикладу), як і я Христа!» (1-е до коринтян 11:1).

Обов'язково потрібні духовні знання і розуміння. Якщо друг, який цікавиться здоров'ям людини, не є християнином, то й відповісти йому треба не так, як віруючому. Наприклад, якби я захворіла і мене запитали про здоров'я, я могла б сказати: «Я не дуже добре почуваюся, але вірю у краще». Або інакше: «Моє фізичне тіло атакує ворог, але я прошу, щоб Бог зцілив мене». Часто християни, маючи добрі наміри і думки, кажуть духовні речі, при цьому нічого не пояснюють. Вони відштовхують людей, коли поводяться як прибульці з іншого світу. Необхідно пам'ятати, що ми, віруючі, розмовляємо мовою, яку світ не розуміє. Тому неправильно, наприклад, сказати невіруючому таке: «Диявол, мабуть, думає, що причепив

до мене хворобу, але, слава Богові, я її не приймаю. Я зцілений ранами Ісуса!» Така відповідь не є свідченням любові до людини, тим більше якщо ми знаємо, що вона й гадки не має, про що йдеться.

Якщо так говорять зі мною, я знаю, що людина має на увазі. Однак завжди є відчуття, ніби тобі дали потиличника. Зазвичай такі люди дуже жорсткі у своєму ставленні та поведінці. Вони так намагаються «спіймати» своє зцілення, що стають нечутливими до Святого Духа. Вони не думають про те, як їхні слова можуть вплинути на людину, яка намагається показати свою любов, проявити турботу. Навіть із віруючими, які розуміють один одного, ми повинні спілкуватись, висловлюючи небажання змиритися з хворобою і водночас не бути грубими з ними.

Багато людей думають, що розмовляють на високому рівні віри, однак не мають плодів Духа (До галатів 5:22,23) — особливо любові, яка «милосердствує», як каже апостол Павло, а не є грубою і нечемною (1-е до

коринтян 13:5). Згідно з Посланням до галатів 5:6, віра діє любов'ю. Я сумніваюся, що моя віра дасть плід і я зцілюся, якщо буду грубою з іншими. Думаю, люди не навмисно жорстко поводяться з тими, хто поряд, вони просто втратили баланс. Слова «я хворію» вони вважають негативним сповіданням. Але якщо це очевидний факт для оточуючих, навіщо це заперечувати? Істина в тому, що Ісус наш цілитель. І вона сильніша за факти. Факт — що моє життя було жахливим безладом, бо мене ображали і принижували. Сьогодні я зцілена силою Божого Слова і Духом Святим. І це теж факт. Я не заперечую того, якою я була, щоб стати такою, якою я є.

Я знайшла вихід, як говорити про свої обставини. Моє спілкування з людьми сповнене надії замість безнадійності, віри замість заперечування. Беручи приклад з Бога, ми повинні робити те, що й Він — називати речі, яких не існує, існуючими (До римлян 4:17). Так ми не образимо людей, які можуть не розуміти нас. Проголошуйте слова віри без будь-яких обмежень наодинці. А коли у вас

щось запитують, дайте позитивну відповідь, при цьому не залишаючи людину з думкою, що християни — це прибульці з іншої планети і все, у що вони вірять, незрозуміло і дивно.

Недуховні люди мають навчатися — і ми теж. Апостол Павло добре розумів це. Він написав віруючим у Коринті: «А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота (не має сенсу і логіки), і вона зрозуміти їх не може (розуміти й отримувати знання з цього), бо вони розуміються тільки духовно» (1-е до коринтян 2:14). Пізніше Павло звернувся до колосян: «Поводьтеся мудро (живіть розсудливо та обачливо) з чужими (невіруючими)... Слово ваше нехай буде завжди ласкаве (догоджає та приваблює), приправлене сіллю, щоб ви знали, як ви маєте кожному відповідати (До колосян 4:5,6). Інакше кажучи, апостол наставляв віруючих тих часів і нас: «Будьте уважними, як ви говорите з тими, хто ще не на вашому рівні духовності. Використовуйте мудрість і здоровий глузд. Будьте під керівництвом Святого Духа».

Розділ 3

Назвати неіснуюче як існуюче

*...перед Богом, ...Який кличе
неіснуюче, як існуюче.*

До римлян 4:17

Один з найбільших привілеїв, який ми маємо як діти Божі, — це можливість досягти реальності Бога, «Який кличе неіснуюче як існуюче». Однак треба зважати на те, що цей принцип може діяти і в протилежному напрямі — якщо ми «кличемо» речі, котрі в волі нашого ворога. Людина більше схильна до поганого, ніж доброго. Наприклад, вона чхає і каже: «Я, напевно, підхопила грип, на який нині всі хворіють». Або чоловік, почувши, що в компанії, на яку він працює, має відбутися скорочення штату, висловлює думку: «Я, напевно, втрачу свою роботу.

Таке моє життя, як тільки все налагоджується, щось має трапитись». Ці люди досягають духовної реальності (якої не можна побачити) і кличуть неіснуючі речі як існуючі. Вони бояться того, чого ще немає, так, ніби це вже з ними трапилось. Маючи негативну віру, вони говорять слова, які впливають на їхнє майбутнє.

Май сповідальний список

«Я вірив, коли говорив...».

Псалом 115:1

Я рекомендую вам мати список сповідань — речей, які ви проголошуете щодо свого життя, своєї родини, свого майбутнього згідно зі Словом Божим. Коли я тільки почала навчатися принципів, якими ділюся з вами у цій книжці, в мені було стільки негативного... Я була християнкою, брала участь у житті церкви. Ми з чоловіком віддавали десятину і регулярно відвідували служіння. Але ми не знали, що можемо змінити наші

обставини. Бог почав навчати мене, що я не повинна негативно думати і говорити негативні слова. Я відчула, що Господь не змінить мого життя, доки я не застосую ці принципи. Я послухалась — і стала щасливішою, отримувала більше задоволення від життя. Людина з негативним сприйняттям і ставленням не може бути щасливою. Минув деякий час, але обставини не змінилися. Я звернулася до Бога і Він відповів: «Ти не говориш нічого негативного, але й не кажеш позитивних речей». То був мій перший урок, щоб учитися. Ніхто з людей мене не вчив кликати «неіснуюче як існуюче». Бог навчав, і це привело до одного з найбільших проривів у моєму житті.

Я склала список речей, про які вчилась правильно говорити — так, як каже Слово Боже. Виписала вірші зі Святого Письма, що підтверджували моє сповідання. Двічі на день протягом шести місяців я голосно проголошувала ці істини. Робила це в себе вдома наодинці, про це навіть ніхто не знав.

Хочу поділитися з вами дечим зі свого списку. Але ви повинні скласти свій список, який можна застосувати у вашій ситуації.

«Я створіння нове, стародавнє минуло, ото сталося нове!» (2-е до коринтян 5:17).

«Мене, що мертва була через прогріхи, оживив разом із Христом, і я разом із Ним на небесних місцях» (До ефесян 2:5,6).

«Я мертва для гріха й жива для праведності» (До римлян 6:11).

«Я вільна. Я вільна любити, вклоняйтесь, повірять без страху відкидання чи болю!» (До римлян 8:36; До римлян 8:1).

«Я віруюча людина — не та, яка має сумнів» (Якова 1:6).

«Тепер я голос для Бога і завжди слухаюь того, що Він каже мені» (Від Івана 10:3-5, 14:15).

«Я люблю молитись. Люблю славити та вклоняйтесь Богу» (Псалом 33:2; 1-е до солунян 5:17).

«Любов Божа вилася в моє серце Духом Святим» (До римлян 5:5).

«Я покораюсь і Бог повищує мене» (1-е Петра 5:6).

«Я творча людина, тому що Дух Святий живе в мені» (До Івана 14:26, 1-е до коринтян 6:19).

«Я люблю всіх людей і мене люблять усі люди» (1-е Від Івана 3:14).

«Я дію в усіх гарах Духа Святого, які є слово мудрости, слово знання, віра, гари вздоровлення, роблення чуг, пророкування, розпізнавання духів, різні вияснення мов» (1-е до коринтян 12:8-10).

«Я маю навчальний дух» (2-е до Тимофія 2:24).

«Я буду вивчати Слово Боже; я буду молитись» (2-е до Тимофія 2:15; Від Луки 18:1).

«Я ніколи не буду стомленою чи виснаженою, коли я вивчаю Слово, молюсь, служу чи славлю Бога; навпаки, я буду повна сили

та енергії. І коли я навчаюсь, я стаю сильнішою та енергійнішою» (2-е до солунян 3:13; Ісая 40:31).

«Я виконавець Слова. Я розмірковую над Словом увесь день» (Псалом 1:2; Якова 1:22).

«Я маю помазання від Бога на служіння. Алілуя!» (Від Луки 4:18).

«Робота — це добре. Я насолоджуюсь працею. Слава Богу!» (Екклезіяст 5:19).

«Я роблю всю свою роботу відмінно, старанно, використовуючи якнайкраще мій час» (Екклесіяст 9:10, Приповісті 22:29; До ефесян 5:15,16).

«Я навчаю послідовників» (Від Матвія 28:19,20; До римлян 12:7).

«Я буду нести гарну звістку Євангелія» (Від Матвія 28:19,20).

«Я співчутлива і милосердна до людей» (1-е Петра 3:8).

«Покладу руки на хворих і вони зціляться» (Від Марка 16:18).

«Я відповідальна людина. Мені погортається нести відповідальність, і я зростаю до більшої відповідальності у Христі Ісусі» (2-е до коринтян 11:28; До филип'ян 4:13).

«Я не осуджую своїх братів та сестер у Христі, перебуваючи під керівництвом плоті. Я духовна жінка і не осуджую нікого» (Від Івана 8:15; До римлян 14:10; 1-е до коринтян 2:15).

«Я не ненавиджу та не говорю у непрощенні» (1-е від Івана 2:11; До ефесян 4:32).

«Я покладаю усі свої турботи на Господа, бо Він піклується про мене» (1-е Петра 5:7).

«Я не маю духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму» (2-е до Тимофія 1:7).

«Я не маю страху перед людиною та не боюся людського гніву» (Єремія 1:8).

«Я не маю страху. Я не відчуваю себе винною чи осудженою» (1-е від Івана 4:18; До римлян 1:8).

«Я не пасивна в житті, але я швидко реагую і знаходжу позитивну відповідь на всі речі в моєму житті» (Приповісті 27:23; До ефесян 5:15,16).

«Я беру в полон всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і всяке знання на непослух Христові» (2-е до коринтян 10:5).

«Я ходжу завжди під керівництвом Духа» (До галатів 5:16).

«Я не даю дияволу місця в моєму житті. Я протистою йому і він тікає від мене» (До ефесян 4:27; Якова 4:7).

«Я ловлю диявола кожного разу, коли він бреше мені. Я відкидаю його і вирішую вірити Слову Божому» (Від Івана 8:44; 2-е до коринтян 2:11; 10:5).

«Жодна зброя, що зроблена буде на мене, не матиме успіху, і кожнісінького язика, який стане зі мною до суду, осуджу» (Ісаїя 54:17).

«...бо як у душі своїй людина обраховує,

така вона і є. Тому всі мої думки позитивні. Я не дозволю дияволу використовувати мій гук як смітник для негативних речей, які він нав'язує мені» (Приповіді 23:7).

«Я не гумаю про себе більш, ніж належить гумати, але гумаю скромно, у міру віри, як кожному Бог наділив» (До римлян 12:3).

«Я швидко послухати, забарна говорити, повільна на гнів» (Якова 1:19).

«Бог відчиняє мої уста, і ніхто не зачинить, Бог зачиняє мої уста, і ніхто не відчинить» (Об'явлення 3:7).

«Я не кажу негативні речі» (До ефесян 4:29).

«Я маю ціль, щоб лихе з моїх уст не виходило, мій язик звіщатиме правду і славу Божу кожен день!» (Псалом 16:3; Псалом 34:28).

«Я посередник» (1-е до Тимофія 2:1).

«Свої уста відкриваю на мудрість, і милостива наука на моєму язиці» (Приповіді 31:26).

«Я роблю те, що я кажу, що зроблю, і роблю все вчасно» (Від Луки 16:10; 2-е Петра 3:14).

«Я ніколи не зв'язую сестру чи брата своїми словами» (Від Матвія 18:18).

«Я завжди позитивна. Я бую. Я ніколи не руйную» (До римлян 15:2).

«Я кличу Бога Всемогутнього, Який на моєму боці і від Нього моя нагорода» (2-а хроніки 16:9).

«Я гарно пікуюсь про моє тіло. Я їм правильно, добре почувуюсь і важу стільки, скільки Бог бажає, щоб я важила» (1-е до коринтян 9:27; 1-е до Тимофія 4:8).

«Я виганяю диявола та демонів, ніщо смертогійне мені не зашкодить» (Від Марка 16:17,18).

«Біль не може мати успіху в моєму тілі, тому що Ісус поніс усю мою біль» (Ісая 53:3,4).

«Я не спіткнувся і не впав. Я роблю одну справу за іншою» (Приповісті 19:2; 21:5).

«Я з мудрістю використовую свій час. Весь мій час для молитви та навчання мудро використовується» (До ефесян 5:15,16).

«Я слухняна гружина і ніякий непослух та бунт не гіє в мені» (До ефесян 5:22,24; 1-а царів 15:23).

«Мій чоловік має мудрість. Він цар та священик у нашому домі. Він приймає Божі рішення» (Приповісті 31:10-12; Об'явлення 1:6; Приповісті 21:1).

«Всі члени моєї родини благословенні у всіх справах. Ми благословенні при вході і при виході» (Повторення закону 28:6).

«Мої діти люблять молитись та вивчати Слово. Вони відкрито і сміливо славлять Бога» (2-е до Тимофія 2:15).

«Мої діти роблять правильний вибір згідно зі Словом Божим» (Псалом 118:130; Ісаїя 54:13).

«Всі мої діти мають багато грузів християн, і Бог приготував гужину християнку»

або чоловіка християнина кожному з них» (1-е до коринтян 15:33).

«Мій син Давид має гарний характер, він не бунтар» (До ефесян 6:1-3).

«Моя дочка Лаура робить все із Божою мудрістю і дисципліною, і вона повна енергії» (Приповісті 16:16).

«Я віддаю пожертви. Краще давати, ніж приймати. Мені подобається давати! Я завжди маю гроші, щоб віддати» (Дії 20:35; 2-е до коринтян 9:7,8).

«Я стою на Слові кожен день» (Об'явлення 3:7,8).

«Я маю процвітання. Я процвітаю в усьому, до чого торкається моя рука. Я маю процвітання у всіх сферах мого життя — духовній, фінансовій, соціальній» (Буття 39:3; Ісус Навин 1:8; 3-е від Івана 2).

«Я не винна нікому нічого, крім любові у Христі» (До римлян 13:8).

Чи можемо ми сповідати те, про що прямо не говориться в Біблії? Так, можемо, якщо впевнені, що це Божа воля для нашого життя, а не просто власні бажання. Наведу приклад. Багато років разом із нами служив один чоловік. Бог дав йому бажання вести поклоніння в нашій церкві. Але про це він нікому не казав. Якось він поділився з нами, що Господь сказав йому: «Тобі треба вголос проголошувати це бажання». Чоловік так і почав роботи, незважаючи на те, що інколи почувався незручно. Він казав сповнені вірою слова: «Я буду лідером поклоніння церкви «Життя в Слові». Те, що ми сповідуємо, через деякий час стає реальністю. Ми запросили його бути нашим лідером поклоніння, крім того, він мав досвід у цій справі, бо до спасіння був відомим музикантом. Але воля Господа була в тому, щоб використати його талант для Царства Божого. Чоловік почав жити згідно з Божим планом для нього, але проголошення віри було важливим кроком, щоб це стало реальністю.

Протягом шести місяців я вголос проголосувала здійснення деяких речей, у які вірила. За цей час вони стали частиною мене. І сьогодні, майже через двадцять років, коли молюсь і сповідаю Слово Боже, я часто згадую саме ті сповідання. У Старозавітній книзі читаємо про те, що Господь наставляє Ісуса Навина розмірковувати над Його Словом «удень та вночі» (Іс. Нав. 1:8). У Псалмі 118:148 псалмоспівець розповідає, як він постійно розмірковує над Словом Божим. У Псалмі 1:2 дізнаємося про мужа Божого, який насолоджується Законом Господнім.

Частина розмірковування — це тихе бурмотіння наодинці або голосне проголошення Божих обіцянок. Сповідання Слова допомагає помістити його в нашому серці. Дивлячись сьогодні на свій список, я славлю Бога. Адже багато тих речей, про які я писала, стали реальністю. Хоча тоді, здавалося, проблеми розв'язати неможливо.

Авраам і Сарра

«І не буде вже кликатись ім'я твоє: Аврам, але буде ім'я твоє: Авраам, бо вчинив Я тебе батьком багатьох народів. І сказав Авраамові Бог: Сара, жінка твоя, нехай свого ймення не кличе вже: Сара, бо ім'я її: Сарра. І поблагословлю Я її, і теж з неї дам сина тобі. І поблагословлю Я її, і стануться з неї народи, і царі народів будуть із неї».

Буття 17:15,16

Авраам і Сарра не завжди мали такі імена. Колись їх називали Аврам і Сара. Майже все своє життя вони прожили без дітей і вже не могли їх мати, бо були на схилі літ. Але несподівано отримали обіцянку від Бога, що Він дасть їм дитину, народжену саме від них. Звичайно, мало статися диво! Бог змінив імена Аврама і Сарри, тому що вони потребували нового іміджу, нової самооцінки перед тим, як Божа обіцянка втілиться в життя.

Нові імена мали особливе значення. Щоразу, коли їх вимовляли — проголошували пророцтво, дане Богом: Авраам стане батьком багатьох народів, а його дружина Сарра — матір'ю націй. Я сумніваюсь, що Сара бачила себе в цій ролі. Їй треба було змінити думку про себе, і прийняття нового імені стало важливою частиною нової самооцінки. Відтоді в житті Аврама і Сарри почали відбуватися правильні речі. Проголошені слова досягли духовної реальності, де містяться всі дива, і почали притягувати те диво, яке Бог пообіцяв. Слова, які вимовлялися на землі, узгоджувалися зі Словом Бога, як сказано в Книзі Буття, 15 розділі. Авраам повірив Господу: «По цих-о подіях було слово Господнє Аврамові в видінні таке: Не бійся, Авраме, Я тобі щит, нагорода твоя вельми велика. А Аврам відізвався: Господи, Господи, що даси Ти мені, коли я бездітний ходжу, а керівник мого господарства він Елі-Езер із Дамаску. І сказав Аврам: Отож, Ти не дав нащадка мені, і ото мій керівник спадкоємець мені. І ось

слово Господнє до нього таке: Він не буде спадкоємець тобі, але той, хто вийде з твого нутра, він буде спадкоємець тобі. І Господь його вивів надвір та й сказав: Подивися на небо, та зорі злічи, коли тільки потрапиш ти їх полічити. І до нього прорік: Таким буде потомство твоє! І ввірував Аврам Господеві, а Він залічив йому те в праведність» (1-6 вірші).

Коли Бог сказав Авраамові про сина, народженого від нього, і про те, що він стане батьком багатьох народів, Авраам повірив Богу. В Посланні до римлян 4:18-21 читаємо: «Він проти надії увірував у надії, що стане батьком багатьох народів, за сказаним: Таке численне буде насіння твоє! І не знеміг він у вірі, і не вважав свого тіла за вже омертвіле, будши майже сторічним, ні утроби Сариної за змертвілу, і не мав сумніву в обітницю Божу через недовірство, але зміцнився в вірі, і віддав славу Богові, і був зовсім певний, що Він має силу й виконати те, що обіцяв». Ми ніколи не побачимо дива, поки не повіримо,

що Бог може зробити неможливе, і тоді Він зробить це для нас.

У житті Авраама обіцяне диво не трапилось відразу. З тієї миті, коли Бог сказав йому, що він буде батьком багатьох народів, і народженням сина Ісаака минуло багато років. І щоб Авраамова і Саррина віра діяла, було використано також їхні слова. Це дуже важливий момент. У Посланні до римлян 4:17 сказано, що ми служимо Богу, «Який... кличе речі, яких ще не існує, як існуючі». Паралельне місце вказано в Книзі Буття 17:5, де Бог змінив імена Аврама і Сари.

Якщо ми говоримо те, що узгоджується зі Словом Божим або конкретним Словом, яке Він дав нам, то зміцнюємо нашу віру. Аж поки диво не стане реальністю. В Книзі Амоса 3:3 читаємо: «Чи йдуть двоє разом, якщо не умовились?» Ми не можемо бути впевненими в Божому плані для себе, поки не погодимось із Ним — у наших серцях і в наших словах. Вибір за нами. «Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, життя та

смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє» (Повторення закону 30:19). Я вірю, що Бог шукає людей, у серцях яких зможе посадити «зерна мрії». Щоб Божий план виповнився в нашому житті та житті інших людей, необхідно погодитися з Богом у розумі, в словах. Повірити — це перший важливий крок, бо те, що в нашому серці, виходить і з наших уст. «...чим серце наповнене, те говорять уста» (Від Матвія 12:34).

У вступі я казала, що наші уста відображають чи висловлюють те, чим наповнена душа. Як ми з'ясували, розум є складовою душі. Ми притягуємо до себе саме те, чим наповнена наша душа. Якщо душа і розум наповнені сумнівами, невірою, страхом, негативними речами, — саме це людина й притягуватиме до себе. З іншого боку, якщо її душа й уста наповнені Божим Словом, Його планами, — те й станеться. Вибір за нами!

Про автора

Джойс Майер — видатний вчитель Біблії. Вона проповідує Слово мільйонам людей по всій земній кулі.

Джойс відкрила сотні тем, надрукувала більш ніж сімдесят книг і щорічно проводить близько двадцяти конференцій. В 2004 було продано більш ніж 2,5 мільйона її книг і понад один мільйон розповсюджено безкоштовно. В більшості країн світу є можливість дивитися телепередачі Джойс Майер, а її радіопрограми транслюють триста радіостанцій.

Бог покликав Джойс зміцнювати віруючих в Божому Слові. Колись Джойс була однією з тих, хто повністю зневірився у житті. Сьогодні вона насолоджується життям, тому що навчилася застосовувати істини Божого Слова і перемагати труднощі. Вона впевнена, що переможець може навчити інших людей перемагати.

Джойс відверто говорить про насильство, що терпіла у дитинстві, про перший невдалий шлюб та про всі інші труднощі, з якими зустрічалася в житті. Вона не приховує своє минуле і ділиться практичними порадами з тими, хто зіткнувся з подібними проблемами.

Джойс Майер має почесний ступінь доктора богослов'я Оклахомського університету Орала Робертса та ступінь доктора філософії і богослов'я Флоридського університету «Лайф Крістіан». У лютому 2005 року журнал «Тайм» відніс Джойс Майер до двадцяти п'яти найпопулярніших євангелістів Америки.

Саме життя Джойс Майер свідчить про милість і вірність Бога. Вона наголошує на тому, що, яке б не було минуле у людини, Бог завжди має для неї місце, і Він допоможе їй встати на шлях, що веде до радісного та щасливого життя.

Інші книги Джойс Майєр

Час змін

Все тільки починається

Зцілення розбитих сердець

Коли ж, Господе, коли?

Ліки від нудьги

Не просто слова

Емоції друг або ворог?

ЧЕКАЄМО НА ВАШІ ЛИСТИ ЗА АДРЕСОЮ:

Росія, 101000, м. Москва, а/с 789,

УК «МЕДІА-МИР»,

Джойс Майер

або

Україна, 01001, м. Київ-1, а/с 355,

МБО «Медіа Мир Інт.»,

Джойс Майер

Ел. адреса: jm@joysmeyers.ru

Наш телефон у Москві: +7 (495) 727-14-68

Наш телефон у Києві: +38 (044) 451-83-12

Відвідайте сайт

«Служіння Джойс Майер»

www.joysmeyers.ru

Програми Джойс Майер можна дивитися

на декількох різних мовах на сайті

tv.joysmeyers.org

Джойс Майер – видатний вчитель Біблії. Вона проповідує Слово Боже мільйонам людей по всій земній кулі. Колись Джойс була однією з тих, хто повністю зневірився у житті. Сьогодні вона насолоджується життям, тому що навчилася застосовувати істини Божого Слова і

перемагати труднощі. Вона впевнена, що переможець може навчити інших людей перемагати. Протягом багатьох років Джойс Майер вчилася, як радіти життю, і тепер вона ділиться цими принципами з іншими людьми.

Про книжку

Один з найбільших привілеїв, які ми маємо як діти Божі – це можливість «називати неіснуюче, як існуюче». Ми маємо казати про себе те, що говорить про нас Боже Слово.

А чи знаєте ви, як важливо навчитися контролювати свого язика? Ви звикли говорити про свої проблеми? Цим ви тільки погіршуєте становище. Але ж ви можете говорити так, щоб ваші слова приносили вам користь! Слова мають силу!